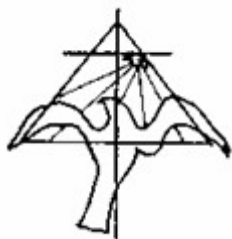

1
leden
2011

Košířský farní list

LEDEN

S NADĚJÍ DO DALŠÍHO ROKU

Každý začátek je provázen určitým očekáváním, vyhlížením a odhadem budoucích věcí. Škarohlídi vše budoucí vidí v nejtemnějších barvách, malují čerty na zeď, jejich očekávání je pesimistické a katastrofické. Přílišní optimisté jsou zase v zajetí naivních představ. Jsou přesvědčení, že je vůbec nic zlého nemůže potkat. Všechno, co je před nimi, vidí růžově a zcela bezproblémově. Ani jeden z těchto přístupů není zdravý. Člověk se má řídit rozumným strážlivým úsudkem a odhadem. Zdravý realismus nepřehání a neupadá do krajností. Spolehlivou oporou do dalších dnů nového roku je zcela jistě naděje.

Z přirozeného hlediska je naděje jednou z hybných vášní člověka, je principem dynamičnosti a aktivity. Pokud se mezi lidskou touhu po určitém dobru a objekt této touhy postaví těžko překonatelná překážka, přichází v úvahu dvojitá reakce člověka. Jeví-li se překážka nepřekonatelnou, dostaví se zoufalství. Naproti tomu se naděje opírá o motivy které dávají člověku jistotu, že se dokáže s překážkami a obtížemi vypořádat a vytouzeného dobra dosáhne. Tyto motivy mohou být různé: pomoc druhých, vlastní schopnosti apod. Naděje vybavuje člověka elánem, optimismem a chutí do života.

Filosofická definice naděje zní: **naděje je vášní vznětlivé snaživosti směřující k budoucímu, s obtížemi dosažitelnému dobru.** Není tedy pasivní vášní, ale je vznětem, vzepětím, má vnitřní ráz jakéhosi hněvu. Člověk se nepoddává, nesmiřuje se s nepříznivými okolnostmi, vyhlašuje jim boj.

Předmětem naděje je:

- a/ **dobro** – naděje se týká vždy dobra. Zdá se, že někdy je předmětem naděje zlo, které člověk touží odstranit. Po hlubší analýze však dojdeme k závěru, že předmětem naděje je vždy dobro, zlo je překážkou, která se staví do cesty tomuto dobru. Např. nemocný, který doufá ve vyléčení, doufá, že dosáhne zdraví, zdraví je předmětem jeho naděje;
- b/ dobro je **budoucí** ještě nedosažené
- c/ je **obtížné** – s příslibeným dobrem jsou spojeny překážky
- d/ je však **dosažitelné**, není nemožné, nereálné, absurdní, je zde rozumný motiv doufat, že dobro bude dosaženo.

V přirozeném řádu bývá naděje poznamenána následky hříchu: člověk doufá buď v neadekvátní dobro (bohatství, požitky apod.) nebo se opírá o nepřiměřené motivy. Přirozená naděje se ocitá na scestí, pokud člověk doufá, že jeho přání budou splněna skrze politické utopie (marxismus) nebo vlivem vesmírných sil (New Age). (srov. A. Beneš : Božské ctnosti, Krystal 1997, str. 50-51).

Boží slovo nás vede k nadpřirozené křesťanské naději, která však navazuje na touhy lidské přirozenosti. Posledním cílem této naděje je zdarma darovaný Boží dar – věčná blaženost a pomocné prostředky k ní směřující. Naděje se opírá o Boží pomoc.

K této naději nás také povzbuzuje apoštol Pavel v listě Římanům 15, 13: **„Bůh naděje necht' vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého“.**

Toto Pavlovo přání je zároveň vroucí prosbou. Směřuje ke Kristu, o němž je známo, že v něj doufaly národy, jak to vyjadřují slova žalmu 71,5: „*Ty jsi má naděje, Panovníku Hospodine, v tebe už od mládí doufám*“.

Bůh naděje, to je ten, který nám tuto naději vložil do srdce. V Něm je třeba doufat, protože je garantem naděje, je možné se na Něj plně spolehnout, nikdy nezklame. Z této jistoty plyne hluboká a čistá radost – „*necht' vás naplní veškerou radostí*“ - rozumí se duchovní radost z Něho samého („*Radost z Hospodina ať je vaší silou*“, jak uvádí Neh 8,10) a také pokoj, v němž je člověk milý sobě, Bohu i ostatním lidem („*Hojný pokoj těm, kdo milují tvůj zákon, Hospodine*“ Ž 119,1).

Nechme se tedy nadchnout pravou nadpřirozenou nadějí, která je podle užívaného symbolu kotvy pevným připoutáním k živému a milujícímu Pánu – Bohu naděje. Prosme o její světlo do budoucích zkoušek a protivenství, které jsou v příštím roce před námi a nenechme se od naděje nikdy a ničím odradit.

P.L.

Liturgický kalendář leden 2011

1.	sobota	Slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE zasvěcený svátek
2.	NEDĚLE	2. neděle po Narození Páně
3.	pondělí	Nejsvětějšího Jména Ježíš
6.	čtvrtek	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ – doporučený svátek
9.	neděle	Svátek Křtu Páně
13.	čtvrtek	Sv. Hilaria, biskupa a učitele církve
14.	pátek	Sv. Gotfrída, řeholníka
16.	NEDĚLE	2. neděle v mezidobí
17.	pondělí	Památka sv. Antonína, opata
18.	úterý	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
20.	čtvrtek	Sv. Fabiána, papeže a mučedníka Sv. Šebastiána, mučedníka
21.	pátek	Památka sv. Anežky Římské, panny a mučednice
22.	sobota	Sv. Vincence, jáhna a mučedníka
23.	NEDĚLE	3. neděle v mezidobí
24.	pondělí	Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
25.	úterý	Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola
26.	středa	Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
27.	čtvrtek	Sv. Anděly Mericiové, panny
28.	pátek	Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve
30.	NEDĚLE	4. neděle v mezidobí
31.	pondělí	Památka sv. Jana Boska, kněze

Oznámení

Biblická katecheze

V sobotu 15. ledna bude další biblická katecheze po bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep. v 18.15 hod.

DŮLEŽITÉ OZNÁMENÍ !

PŘÍLEŽITOST K SPOLEČNÉMU PŘIJETÍ SVÁTOSTI NEMOCNÝCH BUDE LETOS OPĚT V PÁTEK 11. ÚNORA PŘI MŠI SV. V KOSTELE NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE V DEN PAMÁTKY PANNY MARIE LURDSKÉ. ZÁJEMCI SE MOHOU PŘIHLÁSIT V SÁKRISTII.

Úmysly Apoštolátu modlitby na leden

1. **Aby bohatství stvoření bylo ceněno jako vzácný Boží dar, zachováváno a zpřístupňováno všem lidem.**
2. **Aby křesťané dospěli k plné jednotě a vydávali celému lidskému pokolení svědectví o tom, že Bůh je otcem všech**
3. **Aby všichni pokřtění v církvi přijímali dar svého křtu jako základ pro svůj život a jako vstupní bránu ke spáse i ke všem ostatním svátostem**

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 10. prosince 2010

Přítomni: P. Lohelius, Stanislav Dobeš, Václav Funda, Elena Horáková, Ondřej Vaněček

Program:

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého
2. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice
3. Farní život a všeobecná rozprava

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého

Poničený plot

Stanislav Hojek osloví společnost Josefa Soukupa z Prahy, která dodávala pletivo pro oplocení u pozemku kostela do ulice Nepomucká, aby posoudila stav pletiva poničeného vandalským útokem, navrhla možnosti opravy a odhadla náklady, které by si oprava vyžádala.

Pokrok ohledně vlastnictví budovy kostela

Otec Lohel informoval členy výboru, že se Arcibiskupství pražskému podařilo získat do vlastnictví budovu kostela sv. Jana Nepomuckého převodem z majetku hlavního města Prahy. Vlastnictví nyní přejde na farnost darovací smlouvou mezi farností a arcibiskupstvím (smlouva už byla podepsána).

O vlastnictví pozemku se dále jedná.

Údržba keřů

Je třeba průběžně zastřihávat trnité keře při plotu u přístupové pěší cesty ke kostelu, které brání starším lidem v používání zábradlí u schodiště, zvláště v období sněhu a náledí.

Úklid sněhu při kalamitě

Je potřeba, aby bylo k dispozici víc pomocných rukou, když napadne větší množství sněhu, protože je třeba odklidit ho dřív, než ztvdne v led. Je totiž důležité udržovat sjízdnou příjezdovou komunikaci z ulice Píseckého, aby v případě nutnosti mohla ke kostelu přijet vozidla záchranné zdravotní služby, hasičů, policie, plynářů, vůz pohřební služby atp.

Kdo by byl ochoten s nárazovým odklizením sněhu pomáhat, ať se domluví s duchovním správcem O. Lohelem, který v případě nutnosti bude dobrovolníky svolávat, nebo se členy výboru.

Kruhové vitrážové okno

Až bude postaveno na oratoři s varhanami lešení kvůli výměně svodu srážkové vody, bude požádána specializovaná firma, případně další odborné či správní subjekty, aby posoudili stav originální umělecké vitráže v kruhovém okně a případně navrhli opatření potřebná pro opravu a konzervaci tohoto uměleckého díla. (Zajistí O. Vaněček.)

2. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice

Probíraly se otázky ohledně údržby teplovzdušného plynového vytápění chrámového prostoru kostela Nejsvětější Trojice.

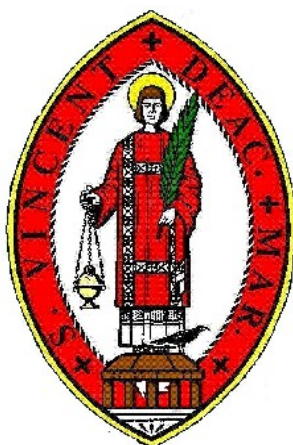
3. Farní život a všeobecná rozprava

Příští schůze výboru SPKK se bude konat druhý lednový pátek 7. dne toho měsíce na obvyklém místě.

Zapsal Ondřej Vaněček

Svatý Vincenc, jáhen a mučedník – památka 22. ledna

Svatého Vincence vzýváme v litaních ke všem svatým (v jejich obšírnější nebo starší verzi) mezi svatými jáhny. Narodil se ve Španělsku (o místo jeho narození soupeří tři města). Jeho otec byl Eutricius a matka Enola. Pod vedením biskupa Valeria velmi úspěšně studoval v Zaragoze. Byl vysvěcen na jáhna a byla mu svěřena kazatelská služba v diecézi, protože biskup měl vadu řeči. V době pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána byl na rozkaz horlivého guvernéra Daciána se svým biskupem odvečen v poutech do Valencie. Tam byli dlouho drženi ve vězení. Dacián usoudil, že Vincenc je pro svou výřečnost, s níž také čelil věznění (řekl svému mučitel: „Ty se dřív unavíš mučením, než já utrpením.“), nebezpečnější. Poslal proto Valeria do vyhnanství a Vincenc byl mučen na skřipci, na roštu a bičován. V cele měl postel celou posypanou stěpy. V důsledku útrap tam Vincenc zemřel r. 304. Podle tradice se mu před smrtí jeho rány zázračně zahojily. Den 22. ledna je odedávna připomínán jako den jeho smrti.

Jeho tělo bylo pohozeno, aby ho sežraly šelmy a supi, ale bylo ochráněno havranem. Pak bylo hozeno do moře, ale vyplavalo na břeh a zbožní křesťané ho pochovali. Potom, když Církev získala svobodu, byla nad jeho ostatky postavena u Valencie kaple. Francký král Childerich přinesl jeho dalmatiku i jiné památky do Paříže kolem r. 540 a postavil kostel na jeho počest (nyní nazývaný St. Germain des Prés). V r. 1175 byly ostatky světce převezeny do Lisabonu. Ale další ostatky jsou uloženy i v jiných městech. Uctívání sv. Vincence je velmi staré. Sv. Augustin, mu věnoval několik kázání a podává zprávu, že v celé římské Říši není provincie, kde by nebyl uctíván. Je uváděn ve všech starověkých martyrologiích. Ve Francké říši se o jeho úctu zasloužili Řehoř z Tours a Venantius Fortunatus.

Z homilie, kterou mučedníkovi Vincencovi věnoval sv. Augustin vyjímáme: „Sv. Vincenc měl odvahu mluvit a měl sílu trpět. Nikdo si o sobě příliš nemyslí, když mluví a nikdo nevěří ve své síly, když snáší pokušení. Protože moudrost k výmluvné řeči přichází od Boha a od něj přichází i síla snášet utrpení“.

Sv. Vincenc je zobrazován v dalmatice se symboly kříže, havrana nebo roštu. Je uctíván jako patron Valencie, Zaragozy, Portugalska, ale i vinařů a jiných profesí.

V Římě jsou tři kostely zasvěcené sv. Vincenci. Na pilíři nalezeném poblíž Splitu v Dalmácii je nápis z 5. nebo 6. století na počest světce.

S datem jeho památky, uprostřed zimy, jsou spojeny různé pranostiky.

Podle pramenů z Internetu (Cath. Encyclop., Santiebeati, BBKKirchenlexikon aj.)

MP.

Mikulášská besídka

Rok se s rokem sešel a Mikuláš zase přišel. Setkání na již tradiční besídce bylo moc pěkné. Přišli všichni, kdo mohli a chtěli, zástupci všech farních generací. Dorazila i návštěva z Nebes. A že jsme hodná farnost, všichni byli obdarováni, za básničku i bez ní. Děkujeme všem co se podíleli na přípravě. A těšíme se na příští rok, abychom se ve zdraví opět sešli.

Ve.Z.

OKÉNKO HUMORU

Za rabínem přijdou dvě rozkmotřené sousedky.

-Rabi, začne první, půjčila jsem sousedce hrnec ona mi ho nechce vrátit.

Proč jí ho nechceš vrátit uhodí rabín na druhou.

Ta se však nedá.- Za prvé mi ta lhářka žádný hrnec nepůjčila, za druhé byl ten hrnec děravý a za třetí jsem jí ho už dávno vrátila.

Přijímací test do blázince:

Během návštěvy v blázinci se ptá návštěvník ředitele, podle jakých kritérií bude rozhodnuto, zda někdo bude zavřen nebo ne. Ředitel vysvětluje: "No my napustíme vanu vodou, dáme kandidátovi lžičku, hrnek a kýbl a poprosíme ho, aby vanu vyprázdnil".

Návštěvník povídá: "Aha, rozumím, normální člověk vezme kýbl, aby to šlo rychleji ne"?

Ředitel: Ne, normální člověk vytáhne špunt...Chcete pokoj s balkonem nebo bez?

Co Vás jako první napadlo, no přiznejte se. Já беру s balkonem.

Babička se ptá svého vnuka: „Který předmět máš ve škole nejraději?“ „Tělocvik, babičko,“ povídá vnuk. „To znamená, že určitě rád cvičíš?“ „Tak to ne, já jsem z něho ovobozen.“

OKÉNKO VÍRY

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

313. Jak je prožívána nemoc ve Starém zákoně?

Člověk Starého zákona v nemoci zakouší své meze a zároveň vnímá, že nemoc je tajemným způsobem spojena s hříchem. Proroci nahlízejí, že nemoc může mít i výkupnou hodnotu za hříchy vlastní i hříchy druhých. Tak byla nemoc prožívána před Bohem, od něhož si člověk vyprošoval uzdravení.

314. Co ukazuje Kristův soucit s nemocnými?

Kristův soucit s nemocnými a jeho četná uzdravení nemocných jsou jasným znamením, že s ním přišlo Boží království, a proto i vítězství nad hříchem, utrpením a smrtí. Svým utrpením a smrtí Kristus dává utrpení nový smysl ve spojení s Kristovým utrpením se může stát prostředkem očistění a spásy pro nás samé i pro druhé.

315. Jak se církev chová k nemocným?

Církev dostala od Pána úkol uzdravovat nemocné a snaží se ho uskutečnit jak péčí, kterou poskytuje nemocným, tak přimluvnou modlitbou, kterou jí doprovází. Především však má zvláštní svátost ve prospěch nemocných, ustanovenou samotným Kristem a dosvědčenou svatým Jakubem: „Je někdo z vás nemocný? Ať si zavolá představené církevní obce a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně“ (Jak 5, 14-15).

316. Kdo může přijmout svátost pomazání nemocných?

Tuto svátost může přijmout věřící, který se pro nemoc nebo stáří začíná dostávat do nebezpečí smrti. Může ji přijmout i opakovaně, kdykoli se nemoc zhorší nebo ho postihne další těžká nemoc. Udělení této svátosti má pokud možno předcházet osobní zpověď nemocného.

317. Kdo uděluje svátost pomazání nemocných?

Tuto svátost mohou udělovat pouze biskupové nebo kněží.

318. Jak se slaví svátost pomazání nemocných?

Podstatné při slavení této svátosti je *pomazání* olejem, posvěceným pokud možno od biskupa, na čele a na ruku nemocného (v římském obřadu) nebo také na jiných částech těla (v jiných obřadech) doprovázené *modlitbou* kněze, který vyprošuje zvláštní milost této svátosti.

319. Jaké účinky má svátost pomazání nemocných?

Tato svátost uděluje zvláštní milost, která nemocného mnohem důvěrněji spojuje s Kristovým utrpením, k jeho vlastnímu prospěchu a k prospěchu celé církve, dává mu posilu, pokoj a odvahu a jestliže se nemocný nemohl vyzpovídat, působí také odpuštění hříchů. Je-li to Boží vůle, nejednou vede i k tělesnému uzdravení. V každém případě připravuje nemocného na přechod do Otcova domu.

320. Co je to viaticum?

Je to eucharistie, kterou přijímají ti, kdo se chystají opustit pozemský život a přejít do života věčného. Ve chvíli přechodu z tohoto světa k Otci je přijetí těla a krve Krista, který zemřel a vstal z mrtvých, semenem věčného života a silou vzkříšení.

U příležitosti jeho lednových narozenin (to to ale utíká!) vyprošujeme svému duchovnímu otci P.Lohelovi Klínderovi, Th.D., O.Praem. slovy modlitby za duchovní pastýře

... "všechny ony milosti, potřebné k jeho i našemu posvěcení."

Ať ho Panna Maria provází a ochraňuje při vší jeho práci pro blaho farnosti.

Vděční košířští farníci.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klíndera Th.D., M. Brůčková, S. Dobeš, M. Práger, O. Vaněček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné